

SENTÈNCIA 2003-15 DE 25 D'ABRIL DE 2003

ESTRANGERS. Denegació de sojorn i treball per no aptitud per treballar per malaltia crònica d'evolució cap a la incapacitat laboral. Diabetis mellitus de tipus I amb retinopatia diabètica. Risc d'exposició futura a baixes prolongades. SERVEIS MÈDICS D'IMMIGRACIÓ. Valoració dels informes.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa de la Batllia, en la sentència núm. 2003-22, de 25 de febrer de 2003, va desestimar la demanda formulada pel Sr. J.E.L. i va declarar ajustades al Dret les resolucions del Ministre de Justícia i Interior de 19 de setembre de 2002 i la del Govern de 6 de novembre de 2002, confirmatòria de l'anterior, per la qual se li denegava la sol·licitud de sojorn i treball per haver estat declarat no apte per treballar pel Servei Mèdic d'Immigració en raó a que sofreix una diabetis mellitus tipus I amb retinopatia diabètica.

2.- Contra la sentència esmentada, el Sr. J.E.L. va interposar un recurs d'apel·lació demanant a aquesta Sala la pràctica de la prova pericial que li fou denegada per la Batllia i adduint que els certificats mèdics que va aportar en la primera instància acrediten la seva capacitat per treballar.

3.- De l'anterior escrit se'n va donar trasllat a la representació del Govern, que el va contestar demanant la confirmació de la sentència i la desestimació del recurs d'apel·lació.

4.- El 21 de març de 2003 han estat rebudes les actuacions en la secretaria d'aquesta Sala.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La resolució que la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia declara ajustada al Dret fou dictada pel Ministre de Justícia i Interior el 19 de setembre de 2002 i confirmada pel Govern el 6 de novembre següent, i denega la sol·licitud de sojorn i treball al Sr. J.E.L. per raó de que presenta una diabetis mellitus de tipus I amb retinopatia diabètica.

El Reglament regulador de les revisions mèdiques dels immigrants, aprovat pel Govern el 21 de gener de 1.998 (BOPA núm. 4, de 28 de gener de 1.998) considera no apte per treballar per malaltia o incapacitat laboral la persona que presenta una malaltia crònica i d'evolució cap a la incapacitat laboral (article 13.5). La mesura en què una malaltia crònica pot justificar la denegació de l'autorització d'immigració s'ha de connectar -com es va dir en la sentència núm. 02-17, de 19 d'abril de 2.002- amb el risc de que la persona que la pateix estigui exposada a baixes laborals perllongades que la facin laboralment improductiva, tal com ho ve a recordar l'article 3 del mateix Reglament.

Tercer.- La representació processal del Sr. J.E.L. demana, emparant-se en l'article 64 a) de la Llei jurisdiccional, la pràctica d'una prova pericial en aquesta segona instància, que li fou denegada en la primera. Aquesta Sala considera innecessària la prova demanada compte tingut que l'agent va aportar nombrosos certificats mèdics sobre la seva patologia i el Servei Mèdic d'Immigració va examinar el Sr. J.E.L. no solament abans de la resolució denegatòria sinó fins i tot amb posterioritat a la resolució del Govern que va desestimar el recurs administratiu, de manera que la documentació que al respecte consta a les actuacions és més que suficient per resoldre el cas plantejat.

L'expedient administratiu, i particularment el darrer i exhaustiu informe del Servei Mèdic d'Immigració (folis 36 a 42 més la informació complementària i proves que s'han practicat) posa en relleu que la diabetis mellitus tipus I és una malaltia crònica, que en al cas del Sr. J.E.L., de quaranta anys d'edat, té una evolució de 26 anys i que ve acompanyada de complicacions cròniques com son la retinopatia diabètica i una nefropatia diabètica.

És cert que els informes i certificats mèdics aportats pel mateix Sr. J.E.L. indiquen que està capacitat per treballar, però aquí no s'està discutint la seva capacitat actual per dur a terme una activitat laboral sinó la possibilitat de que la patologia que sofreix l'apel·lant evolucioni cap a la incapacitat laboral, i l'informe del Servi d'Immigració, basat en l'experiència clínica, és concloent en aquest punt.

Per tant, existeix en el Sr. J.E.L. un clar risc de que incorri en les situacions que precisament es volen evitar amb els exàmens mèdics previs a l'obtenció d'autorització de sojorn i treball, i la sentència de la Batllia que declarant ajustades al Dret les resolucions recorregudes així ho considera ha de ser confirmada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J.E.L. contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia, núm. 2003-22, de 25 de febrer de 2003, que es confirma íntegrament sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.